fotbal

DOUĂ ATRACTIVE RESTANȚE ÎN DIVIZIA A

(Urmare din pag. 1)

patru puncte de care vorbeam la actuala zestre (14 p) destul de sărac. Nu-i va fi ușor, întrucît și adversara ei de mîine — A.S. ARMATA TG. MUREȘ — situată în prima jumătate a clasamentului, aspiră la un loc fruntaș, veleitate poate întrucîtva exagerată pentru o fostă divizionară B, dar, altfel, pe deplin firească din punctul de vedere al foarte talentaților tineri Hajnal, Bölöni, Fazekas, atît de conștienți de resursele lor. Și, cum ambele combatante și-au fixat ca obiectiv, la sfîrșitul turului, cifra de 18 puncte, nu ne rămîne decît să vedem care dintre ele își va onora pretențiile.

Ploieștiul așteaptă cu justificat interes restanța PETROLUL — U.T.A. Echipa prahoveană a clacat serios (vezi rezultatul cu Jiul! 0—1, acasă) într-un moment (după punctul luat lui Dinamo, la București) în care nimeni nu putea anticipa insuccesul și acum are mare nevoie de o victorie. Pentru a sălta de pe locul 14 pe locul 12 în clasament, cu alte cuvinte pentru o iarnă mai liniștită.

Și-atunci, în această conjunctură prielnică, muncii calculate, lucide, a proaspătului antrenor emerit Ilie Oană, îi va fi mai ușor să pregătească în tihnă asaltul sezonului de primăvară.

Dar, mîine, la Ploiești, pe banca alăturată Petrolului va sta, de asemenea, un antrenor emerit, l-am numit pe Nicolae Dumitrescu, cel care, cu pricepere și migală, a făcut din U.T.A. o echipă de talie europeană. Onorîndu-și cum se cuvine cartea de vizită, formația textilistă s-a reinstalat, după [illegible], în fruntea clasamentului, așteptînd acum, calmă, senină, confruntarea ei cu Petrolul.

Și cum și în teren se vor afla fotbaliști proaspăt încununați cu titlul de maestru emerit, ne referim la Lereter, Mihai Ionescu și Mocanu, sperăm ca și jocul să se situeze la înălțime.

CLASAMENT

1.	U.T.A.	14	8	4	2	31—14	20
2.	SPORT CLUB BACĂU	15	8	3	4	29—18	19
3.	„U" CLUJ	15	8	2	5	24—15	18
4.	F.C. ARGEȘ	15	9	0	6	26—22	18
5.	STEAUA	15	5	6	4	18—13	16
6.	DINAMO	15	6	4	5	22—19	16
7.	A.S. ARMATA	14	5	6	3	15—14	16
8.	STEAGUL ROȘU	14	5	5	4	14—10	15
9.	JIUL	15	5	5	5	14—16	15
10.	RAPID	13	6	2	5	18—15	14
11.	UNIV. CRAIOVA	15	4	6	5	18—20	14
12.	POLITEHNICA	15	4	5	6	17—22	13
13.	FARUL	15	5	3	7	14—20	13
14.	PETROLUL	15	5	2	8	8—20	12
15.	CRIȘUL	15	2	4	9	9—22	8
16.	C.F.R. CLUJ	15	1	5	9	11—25	7

O SCRISOARE DIN CONSTANȚA...

Referindu-se la unele critici ce i-au fost aduse în cadrul rubricii „Dintre sute de rapoarte", tov. Dumitru Ivan, președintele C.J.E.F.S. Constanța, ne-a trimis o scrisoare, în care arată că prezența sa la Craiova, la meciul Universitatea—Farul, a fost un răspuns la solicitarea clubului Farul, pe următoarele considerente:

1. La trei jocuri consecutive ale echipei constănțene U.T.A. — Farul (Szecsei), Universitatea Cluj — Farul (Moarcăș), Farul — C.F.R. Cluj (Chilibar), au fost delegați arbitri debutanți în divizia A.

2. La comunicarea arbitrilor pentru meciul Universitatea Craiova—Farul, constănțenii i-au recuzat pe arbitrul M. Bică, recuzare care n-a fost luată în considerație (n.r. pe bună dreptate, întrucît recuzările sînt anunțate anterior începerii campionatului).

Tov. Dumitru Ivan arată apoi că după flagranta greșeală de arbitraj săvîrșită de M. Bică în ultimele secunde ale primei reprize (acordarea unei lovituri de la 11 metri în favoarea gazdelor), *„m-am dus la cabină și i-am spus arbitrului că este rușinos ceea ce s-a întîmplat. Regret cuvintele și tonul pe care l-am folosit, dar vreau să arăt, în încheiere, că un astfel de arbitraj nu aduce nici un serviciu mișcării noastre fotbalistice."*

Ne bucură poziția autocritică a tov. Dumitru Ivan. Într-adevăr, așa cum se arată și în articolul nostru, oricare ar fi fost greșelile de arbitraj, acestea nu-i dădeau dreptul tov. Ivan să intervină mai ales de maniera în care a făcut-o.

Evident, surprinde faptul că la trei meciuri consecutive ale Farului, au fost delegați arbitri debutanți. Dar, nu este mai puțin adevărat că doi dintre ei, Moarcăș și Chilibar, au condus excelent, fiind notați cu cinci stele. De altfel, iată că supărările aveau să vie nu din partea unui debutant, ci a unui arbitru cu vechi state de serviciu...

(B)

VEȘTI DE LA SPORT CLUB BACĂU

După disputarea ultimului joc de campionat, cu U.T.A., echipa Sport Club Bacău a intrat în vacanță. În momentul de față, cîțiva dintre jucătorii băcăuani (Dembrovschi, Vătafu, Velicu, Hrițcu, Florea, Duțan) se află pentru tratament la Băile Felix.

Pregătirile echipei vor fi reluate la 10 ianuarie, cînd se va efectua și vizita medicală. În cea de a doua jumătate a lunii ianuarie, băcăuanii se vor antrena la Slănic Moldova, după care vor pleca într-un turneu în Liban.

Ședința de analiză a comportării echipei în prima parte a campionatului va avea loc — probabil — miercuri 12 ianuarie.

F.C. ARGEȘ — PROGRAM RIGUROS PENTRU ATACAREA RETURULUI

Încheind turul diviziei A pe un loc bun în clasament, F.C. Argeș își pregătește cu multă atenție sezonul de primăvară, țintind — după spusele antrenorilor și jucătorilor — și mai sus pentru partea a doua a campionatului.

După ultimul joc susținut în compania dinamoviștilor bucureșteni, formația piteșteană n-a întrerupt brusc activitatea fotbalistică, ea continuînd să se antreneze, bineînțeles cu o intensitate din ce în ce mai redusă.

Începînd de mîine și pînă la 10 ianuarie 1972, componenții lotului au perioadă de vacanță, timp în care se vor odihni, iar cei care au nevoie își vor trata diferitele traume.

Dar, iată, în continuare, programul echipei F.C. Argeș pînă la reluarea campionatului: între 11 și 15 ianuarie — control medical și antrenamente ușoare pentru readaptarea organismului la efort; între 16 și 31 ianuarie — pregătire de bază la munte, cu două, uneori trei antrenamente pe zi; între 1—20 februarie — jocuri de pregătire cu diverse echipe din diviziile A, B și C; între 21 februarie și 4 martie — turneu în Iran pentru desăvîrșirea pregătirii în condițiuni de climă prielnică.

Ședința de analiză a comportării echipei în prima parte a campionatului va avea loc în ziua de 14 ianuarie.

RĂDUCANU ȘI POP — SUSPENDAȚI

Comisia centrală de competiții și disciplină a F.R. Fotbal a analizat, în ședința ținută aseară, abaterile jucătorilor Răducanu și Pop în meciul **Rapid — Tottenham**, din cadrul Cupei U.E.F.A., și a luat următoarele măsuri:

— jucătorul **Răducanu** a fost suspendat pe trei etape pentru gest nesportiv;

— jucătorul **Pop** — suspendat pe două etape.

NOI CURSURI DE ARBITRI

La Sibiu...

C.J.E.F.S. Sibiu a organizat prin comisia de fotbal și colegiul de arbitri un nou curs de arbitri. Din cele 44 de persoane care s-au înscris, 35 au trecut examenul practic, cei admiși începînd lecțiile teoretice, care vor dura pînă în martie 1972. Printre lectorii acestui curs se numără **Cornel Nițescu, Andrei Tudor, I. Petculescu** și **Al. Costea.**

Ilie IONESCU-coresp. județean

...și la Galați

La începutul acestei luni s-a deschis și la Galați un nou curs de arbitri de fotbal. Cursul este frecventat de 80 de amatori ai sportului cu balonul rotund dintre care... trei reprezentante ale sexului frumos. Lecțiile teoretice ce vor avea loc timp de 5 luni — pînă în mai, cînd se va ține examenul de absolvire — vor fi predate de arbitri gălățeni cu experiență: Gr. Bîrsan, O. Turcitu, T. Trofin, Gh. Ștefănescu și alții.

Victor ȘTEFĂNESCU, coresp.

Nu i-a trebuit mult fotbalului feminin — nici un an — pentru a cunoaște o frumoasă dezvoltare. Iată, fapt grăitor, tribunele arhipline la un joc care a opus — într-o deschidere pe marele stadion „23 August" — echipele feminine Venus *(antrenor Ion Lepădatu) și* Unirea Tricolor *(antrenor Nicolae Chirilă), două dintre formațiile fruntașe ale campionatului municipiului București, întrecere încheiată recent cu succesul echipei Rapid, pregătită de fostul internațional Micki Mihăilescu.*

Apreciind spectaculozitatea multora dintre partide, o serie de specialiști prevăd fotbalului feminin un „viitor de aur".

Foto: Vasile BAGEAC

MUNCA ȘI MAREA DRAGOSTE PENTRU FOTBAL, SINGURELE „SECRETE" ALE ANTRENORILOR EMERIȚI NICOLAE DUMITRESCU ȘI ILIE OANĂ

Doi vechi slujitori ai fotbalului, **Nicolae Dumitrescu**, de la U.T.A., și **Ilie Oană**, de la Petrolul, și-au văzut onorată munca lor neobosită pentru progresul acestui sport cu înaltele distincții de **antrenori emeriți.** Este o răsplată pe deplin meritată pentru îndelungata lor activitate pe terenurile de fotbal, în anii de tinerețe ca valoroși jucători, selecționați și în echipa națională, și apoi ca excelenți antrenori, care au contribuit la ridicarea unor noi generații de sportivi apreciați. Și unul și altul sînt, în același timp, exemple de modestie, de comportament, atît în lumea stadioanelor, cît și în viața de toate zilele.

Faptul că încă doi antrenori au primit înalta distincție reliefează, de fapt, și progresele fotbalului românesc, care și-a cîștigat un loc de frunte în arena internațională, prin talentul jucătorilor, dar și prin munca celor care se ocupă zi de zi de creșterea măiestriei lor, de sădirea în rîndurile lor a spiritului de disciplină, a dragostei pentru fotbal.

Convorbirile pe care le-am avut cu cei doi proaspeți antrenori emeriți ne-au furnizat materialele din această pagină, pline de învățăminte pentru toți iubitorii fotbalului.

„CLIMATUL DE LA U.T.A. NU L-AȘ MAI PUTEA GĂSI ÎN ALTĂ PARTE"

NICOLAE DUMITRESCU

• *Născut la 8 decembrie 1921 la București.*

• *Studii: liceul.*

• *Căsătorit: are un copil, Adina, în vîrstă de 15 ani, elevă de liceu.*

• *Decorat cu: Ordinul Muncii clasa a III-a. A fost, de asemenea, distins cu diploma „Merite sportive", cu Diploma de onoare a Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport și cu titlul de maestru al sportului (ca jucător).*

• *De 15 ori selecționat în echipa națională.*

• *Ca jucător a fost legitimat la Sportul studențesc (1938—1946) și U.T.A. (1946—1955).*

• *Este antrenor la clubul U.T.A. din anul 1956.*

• *Performanțe ca antrenor: cîștigarea de către U.T.A. a campionatului în edițiile 1968—1969 și 1969—1970; calificarea echipei arădene în sferturile de finală ale „Cupei U.E.F.A.", în actuala ei ediție.*

— Așadar, stimate tovarășe Dumitrescu, cînd și în ce împrejurări ați venit la Arad?

— În august 1946. Eram legitimat la Sportul studențesc, unde îl aveam ca antrenor pe Coloman Braun. Cînd mi s-a făcut propunerea de a mă transfera la Arad, Am acceptat oferta, deoarece doream să joc într-o echipă mare, cum era U.T.A. pe vremea aceea, care îi avea în rîndurile sale pe Lorant, Toth, Bonyhadi, Vass, Farmati, Reinhardt și mult regretatul Petschovschi.

— Ați plecat în orașul de pe Mureș pentru un timp limitat, sau cu gîndul de a vă stabili acolo pentru mai multă vreme?

— Am luat drumul Aradului cu intenția de a reveni în Capitală după o anumită perioadă. Ideea de a rămîne definitiv în acest oraș s-a conturat ulterior. Deși eram bucureștean de origine, m-a atras mai mult viața liniștită, ponderată, a Aradului. Între timp, mi-am întemeiat aici o familie, s-a născut fetița.

— Putem, desigur, deduce din opțiunea dv. că și adaptarea pe plan fotbalistic la U.T.A. s-a făcut în cele mai bune condițiuni...

— Într-adevăr, am fost bine primit și mi-a fost astfel destul de ușor să mă adaptez noii mele echipe. Am căutat, bineînțeles, să mă impun de la început prin joc și cred că am reușit acest lucru. Mi s-a încredințat postul de inter stînga, în care am evoluat timp de un an, avîndu-l lîngă mine, ca extremă pe Toth. După plecarea acestuia, în 1947, am fost trecut în locul lui, jucînd fără întrerupere pe aripa stîngă, pînă la retragerea de pe gazon.

— Care s-a produs, parcă, după cît ne aducem aminte, prin 1955...

— Exact. Am pus, cum se spune, bocancii în cui la vîrsta de 34 de ani, în plină activitate. Aș mai fi putut continua să joc, dar mi-am zis că e mai bine să mă opresc la timp, decît să devin mai tîrziu ținta unor critici sau ironii, cum — din păcate — se mai întîmplă cu alți fotbaliști, care sînt judecați de o parte a spectatorilor numai după criteriul vîrstei.

— Cum s-a realizat trecerea de la activitatea de jucător la aceea de antrenor?

— Fără dificultăți. Îndrăgisem din primii ani de fotbal meseria de antrenor, iar calificarea necesară pentru exercitarea ei o obținusem încă din anul 1949. Așa încît, conducerea clubului U.T.A. mi-a încredințat cu încredere, în anul 1956, conducerea tehnică a echipelor de juniori. M-am ocupat de acești tineri jucători timp de patru ani, perioadă în care U.T.A. a cîștigat de două ori titlul de campioană a țării la juniori (edițiile 1957—1958 și 1958—1959). După aceea, în 1960, prin plecarea antrenorului Coloman Braun, de la care am avut multe de învățat, am trecut la echipa întîi, la cîrma căreia mă aflu și în prezent.

— Care au fost satisfacțiile cele mai mari ca jucător?

— Am avut mai multe satisfacții. Una din ele mi-a oferit-o selecționarea, pentru prima oară, în echipa națională, cu prilejul Balcaniadei de la Tirana, în acel meci de neuitat cu reprezentativa Albaniei, cîștigat de noi cu scorul de 4—0. Alte satisfacții le-am trăit împreună cu echipa mea de club, U.T.A., în cele patru ediții de campionat pe care le-a dominat, cucerind titlul național precum și în cei doi ani în care a cîștigat „Cupa României".

— Dar ca antrenor?

— N-au lipsit, nici în această ipostază, satisfacțiile. Lîngă cele două titluri cîștigate de echipa de juniori, pregătită de mine, s-au mai adăugat două cucerite de echipa mare a clubului de cînd mă aflu la conducerea ei tehnică. O mare bucurie am trăit-o și atunci cînd selecționata de juniori a țării (la pregătirea căreia am contribuit alături de colegul Gh. Ola) a cîștigat Turneul U.E.F.A. din 1962, de la București. În sfîrșit, chiar zilele trecute, am trăit din nou momente copleșitoare pentru mine la aflarea știrii că mi s-a atribuit titlul de antrenor emerit.

— Ați avut — probabil — în activitatea dv. dedicată fotbalului și momente mai grele. Care au fost ele?

— Cred că dificultățile cele mai mari le-am întîmpinat între anii 1962—1964, cînd U.T.A., trecută prin multiple transformări s-a salvat cu greu de la retrogradare.

— În fotbalul nostru sînt, din nefericire, extrem de rare cazurile în care antrenorii se pot menține la aceeași echipă o perioadă mai lungă de timp. Cum ați reușit să rămîneți 15 ani antrenor la U.T.A. (dintre care ultimii 11 la echipa mare), **în pofida chiar a unor momente mai grele în viața formației pe care o pregătiți?**

— Aș fi putut și eu pleca pe la alte echipe, căci oferte am avut destule. Am preferat, totuși, să rămîn la U.T.A., fiindcă aici există un climat cum poate nu l-aș mai găsi în altă parte. În toți acești ani de cînd sînt antrenor nu s-a întîmplat să ajung la diferende cu cei aflați în conducerea clubului și nici nu m-am putut plînge vreodată că cineva ar încerca să se amestece în treburile care intră exclusiv în competența mea. Chiar și în momentele mai grele prin care a trecut echipa, nu mi s-a adus nici un reproș din partea nimănui. Am pus cu toții umărul și am reușit să depășim dificultățile.

— Raporturile cu jucătorii au fost întotdeauna la fel de bune?

— Da. Am avut grijă să-mi cresc bine jucătorii. I-am păstrat și am acordat încrederea necesară celor ce mi-au dovedit că iubesc cu adevărat fotbalul. În schimb, cei ce nu vedeau în acest sport altceva decît un mijloc de căpătuială, s-au eliminat singuri.

Fără să mă laud, simt o adevărată mîndrie că mulți jucători pe care i-am crescut eu la U.T.A. au ajuns adevărate valori, fiind selecționați în loturile naționale, cum e cazul cu Koszka, Igna, Pîrcălab, Axente, Domide și alții. O mare mulțumire mi-a oferit-o și reafirmarea la U.T.A. a unor jucători ca Pojoni, Lereter și Petescu, care la o vîrstă demnă de respectat continuă să aibă evoluții remarcabile.

— Ce proiecte de viitor aveți?

— Doresc un singur lucru: să pregătesc în continuare jucători și echipe care să poată reprezenta cu cinste fotbalul românesc în arena internațională.

— Vă mulțumesc și vă doresc mult succes!

Constantin FIRĂNESCU

O VIAȚĂ DĂRUITĂ UNUI CLUB

— De peste trei decenii v-ați contopit viața cu clubul ce poartă azi numele de Petrolul. Este un caz rar...

— De tînăr mi-a plăcut să fiu stabil, să nu schimb locurile de activitate. Dacă, uneori, am lipsit din mijlocul celor ce m-au crescut ca jucător și, apoi, am format, la rîndul meu, fotbaliști, de fiecare dată am revenit cu toată dragostea.

— Desigur că sacul e plin, că fiecare succes și decepție merită mai mult timp și spațiu pentru a fi povestite. Pe care le socotiți mai deosebite?

— Din activitatea de jucător, mă voi opri la trei momente. **Primul:** la șaptesprezece ani și jumătate am debutat în echipa I a Juventusului, debut care a coincis cu un meci împotriva Ripensiei Timișoara. În poarta Ripensiei era celebrul Pavlovici. Eu am făcut un joc bun, și portarul timișorean a fost nevoit să scoată de 4 ori baloanele trimise de mine în plasă. **Al doilea:** după o jumătate de an l-am înlocuit pe Bindea, jucătorul considerat de mine ca fiind cea mai bună extremă ce a avut-o România. În reprezentativa țării — în partida cu Ungaria, ca adversari i-am avut atunci pe frații Sarosi, pe Zsengeller, pe Toth, pe Kincses — jucătorii ce au format marea echipă a Ungariei. **Al treilea moment:** încheierea activității fotbalistice printr-un joc internațional: Petrolul — Vasas Budapesta (4—1). Am făcut, cu toate că aveam 33 de ani, poate, cel mai bun joc din cariera mea. Am marcat ultimul gol. În acel moment, am hotărît să mă retrag din activitatea competițională, dar am rămas ca antrenor la același club.

Ca antrenor — pe primul plan au apărut dificultățile și, apoi, după trudă îndelungată și migăloasă, bucuriile. Voi începe cu ultimele. Cele două tricouri de campioni și „Cupa" aduse în orașul „aurului negru", rezultatele bune ale reprezentativei României (al cărui antrenor eram) realizate în fața unor echipe ca Portugalia, Ungaria, Cehoslovacia, Uruguay ș.a. mi-au creat, ca și colegilor și elevilor mei, clipe, chiar zile de-a rîndul, de neuitat. Dar, cum viața nu-i o șosea plată, fără nici un obstacol, am traversat și perioade dificile. Una dintre ele n-o voi uita toată viața. Este aceea a tristului și inexplicabilului meci de la Zürich. De aceea, nici un alt rezultat al echipei naționale nu avea să mă bucure atît, ca acel 1—0 obținut apoi, la Lausanne, în fața aceleiași Elveții. Se dovedise — dacă mai era nevoie — caracterul accidental al eșecului de la Zürich.

— Sînteți adeptul realizărilor imediate sau al celor mai de lungă durată?

— Sînt antrenor de 20 de ani. În aceste două decenii de activitate, fie că m-am găsit la Petrolul, fie că am fost la lotul național sau la Panseraikos. PREOCUPAREA MEA PRINCIPALĂ A FOST ACEEA DE A FORMA JUCĂTORI ȘI DE A RECONSTRUI FORMAȚII. Poate o să mire, dar eu n-am antrenat încă o echipă formată, clădită pe baze solide, care să reziste, doar cu mici retușuri, ani îndelungați. Trecerile mele, de la Petrolul la federație și invers, au dus uneori la instabilități și de fiecare dată eram nevoit să reiau activitatea aproape de la capăt. S-a întîmplat așa, fiindcă au existat diferențe de concepție în clădirea unui lot, a unui „11" — capabil să facă o „cursă lungă". Concepții diferite s-au manifestat într-o măsură mai mare sau mai mică, cu fiecare revenire la Ploiești. Cu toate că a trebuit să muncesc foarte mult, sînt totuși mulțumit, fiindcă am reușit să construiesc acel „11" ce a adus două tricouri de campioni la Ploiești, acel team rămînînd încă în amintirile nu numai ale suporterilor clubului, ci și ale amatorilor sportului cu balonul rotund din toată țara. Și acum mai aud vorbindu-se în termeni elogioși despre stabilitatea formației, a evoluției ei constante la un nivel superior, care, oriunde juca, delecta pe spectatori. Acea echipă n-a răsărit peste noapte, ci a fost rodul unei munci de mii de ore de antrenament și stabilirea unor relații prietenești, aproape frățești, între jucători. E cazul să reamintesc numele celor care o compuneau: Marosi, Roman, Pahonțu, Marinescu, Neacșu, Topșa, Marin Marcel, regretatul Tabarcea, frații Munteanu, Bădulescu, Zaharia, Badea, Dridea I, Florea, Drăgan. După cum se vede, marea majoritate au crescut pe terenurile Ploieștiului și au dat totul pentru echipă.

ILIE OANĂ

• Născut la 16 august 1918, în orașul Indiana Harbor — statul Indiana (S.U.A.).

• Studii: liceul comercial.

• Căsătorit; are doi copii: Mihaela, 22 ani, studentă la Facultatea de medicină generală din București — anul V; Cristina, 17 ani, elevă în clasa a XII-a.

• Decorat cu: Ordinul Muncii — clasa a III-a, Medalia Muncii.

• Jucător internațional: A — 2, B — 7.

• Ca fotbalist a fost legitimat la echipele Șoimii Sibiu (1933—1937), Juventus — Distribuția — Energia — Flacăra — Petrolul București și Ploiești (1937—1951).

• A funcționat ca antrenor la echipele Petrolul Ploiești (1952—1961), reprezentativa națională (1961—1962), Petrolul Ploiești (1962—1964), antrenor federal (1964—1967), Petrolul Ploiești (1967—1969), Panseraikos — Grecia (1969—1971), Petrolul Ploiești (1971 — în prezent).

• Performanțe ca antrenor: Petrolul — campioană a României în edițiile 1957—58 și 1958—59; cîștigătoare a „Cupei României" — ediția 1962—63.

— Ați început un nou episod la Petrolul. Sperați ca echipa să revină pe primul plan al soccerului autohton?

— Ca de fiecare dată, și în aceste zile, cred că Ploieștiul va avea o formație mare. Lotul este format, după cum se știe de toată lumea, din foarte mulți tineri crescuți de Dumitrescu, la centrul de copii al clubului. Toți sînt talentați, dar a forța pregătirea lor de dragul unor rezultate spectaculoase ar însemna să ridic un zid de netrecut în calea firească a lor, spre marea performanță. Eu am răbdare și după un an vom relua discuția despre acest subiect. Atunci, sînt sigur, toți îmi vor da dreptate...

Pompiliu VINTILĂ

UNDE MERGEM?

SÎMBĂTĂ

BASCHET: **Sala Liceului „I. L. Caragiale"**, de la ora 17: I.E.F.S. — Medicina (f. B), Voința — Arhitectura (f. B).

HOCHEI: **Patinoarul artificial „23 August"**, ora 17.30: România — Ungaria (juniori).

VOLEI: **Sala Progresul**, de la ora 17: Progresul Buc. — Universitatea Buc. (f. B), Spartac Buc. — Viitorul Buc. (f. B); **sala Giulești**, de la ora 17: Medicina Buc. — Locomotiva Buc. (m. B), Confecția Buc. — Flacăra roșie Buc. (f. B).

DUMINICĂ

BASCHET: **Sala Floreasca**, de la ora 9: I.C.H.F. — Universitatea Timișoara (m. A); I.E.F.S. — Voința (m. A), Politehnica Buc. — Rapid (m. A).

FOTBAL: **Stadionul Republicii**, ora 13.30: Rapid — A.S.A. Tg. Mureș (divizia A);

Stadionul Giulești, ora 9: Rapid — A.S.A. Tg. Mureș (tineret-rezerve);

Sala Dinamo, de la ora 10.30: Carmen — Dacia și Venus — Unirea Tricolor (minifotbal feminin).

ȘAH: **Aula I.P.G.G.**, de la ora 16: turneul de calificare al grupei a V-a a campionatului european pe echipe.

VOLEI: **Sala Giulești**, de la ora 8.30: I.T.B. Informația Buc. — Universitatea Iași (f. B), Voința Buc. — Farul Constanța (m. B), **sala Dinamo**, de la ora 9: Electra Buc. — Aurora Buc. (m. B).

atletism

SECȚII ÎN CARE SE MUNCEȘTE CU SÎRGUINȚĂ

Poate că mulți așteaptă să găsească în aceste rînduri numele unor secții cunoscute ca Dinamo, C.A.U., Steaua, C.S.M. Cluj, Rapid etc., ai căror sportivi domină întrecerile din cadrul diferitelor competiții cu caracter republican sau internațional. De data aceasta nu o vom face însă, în mod intenționat, pentru a putea lăsa loc, numelor unor secții despre care, de-a lungul anului, s-a scris prea puțin sau în unele cazuri nu s-a scris de loc.

O astfel de unitate este Liceul nr. 2 cu program de educație fizică din Iași. Secția ieșeană a realizat în 1971 o creștere valorică însemnată a rezultatelor juniorilor I și II, înregistrînd 12 recorduri naționale și 6 titluri de campioni republicani. Multe din succesele acestei secții se leagă de activitatea laborioasă desfășurată de profesorul Radu Titiniuc, un specialist pasionat și priceput. Se cere notat, de asemenea, sprijinul multilateral și continuu acordat activității atletice de către conducerea școlii, director C. Bordeianu.

O altă secție în plin avînt, care cuprinde o mînă de entuziaști susținători ai atletismului, este cea din Movila Miresei, o mică localitate care nu se bucură, încă, de condiții de activitate dintre cele mai bune. Și totuși, fără a avea la dispoziție cine știe ce condiții materiale, Ion Buzoianu își pregătește atleții și participă cu ei la diferite competiții.

Școala sportivă din Constanța sau surata ei din Bacău au demonstrat, de asemenea, în 1971 preocupări sporite pentru dezvoltarea atletismului, pentru descoperirea unor tineri talentați care, printr-o atentă pregătire, să poată atinge în scurtă vreme nivelul unor performanțe de valoare. Deocamdată, tinerii atleți constănțeni și băcăuani doboară recorduri republicane de copii și juniori, ies învingători în campionatele republicane, obțin unele rezultate foarte promițătoare. La aceste secții funcționează ca antrenori Florica Dobrin, Constantin Mihail, Constantin Ardeleanu ș.a.

În Cîmpulung Muscel, citadelă a atletismului nostru, funcționează, precum se știe, Liceul experimental de atletism. Și iată că într-un oraș relativ mic, fără o populație școlară la nivelul altor localități își află rostul încă un antrenor, tînărul Ion Dumitrașcu care, alături de Emil Drăgan, muncește cu mult sîrg și cu bune rezultate în cadrul clubului orășenesc.

Harta secțiilor de atletism care au o frumoasă activitate cuprinde mereu mai multe nume. Amintim, între altele, Focșani — cu acest inimos Ovidiu Gavrilă, Moreni, Jimbolia, Bîrlad, Sighișoara, Codlea, Bod, Prejmer, Vaslui, Sighet, Mizil, Tîrgoviște, Huși. Sînt cîteva localități unde atletismul a prins să se dezvolte și de unde, pe adresa federației, au venit foi de rezultate de la diferite competiții și chiar ...fișe de omologare de recorduri!

NICOLAE MARAȘESCU

CALENDAR INTERNAȚIONAL '72

Indiscutabil, principalul eveniment atletic al anului ce vine este Olimpiada de la München. Dar, în afara acestei competiții de vîrf, sezonul de concursuri din 1972 cuprinde numeroase alte întreceri de importanță pentru atleții noștri fruntași. Iată principalele date ale calendarului internațional pe 1972:

SENIORI: 26—27 februarie București — **concurs internațional de sală dotat cu „Cupa de cristal"**, 11—12 martie Grenoble — **campionatele europene**, 19 martie Atena — **crosul balcanic**, 3—4 iunie Varșovia — **meci triunghiular de decatlon Polonia — R.F.G. — România**, 11 iunie Constanța — **meci feminin România — R.F.G. — Polonia**, 16—17 iunie Milano — **meci masculin Italia — Belgia — România — U.R.S.S.**, 21—22 iunie Oslo — **meci masculin Norvegia — România**, 25 iunie Pitești — **meci feminin România — Cehoslovacia — Olanda**, 24—25 iunie Helsinki — **meci de decatlon și pentatlon Finlanda — Franța — Italia — România**, 8—9 iulie București — **campionatele internaționale**, 4—6 august Izmir — **Jocurile Balcanice**, 23—24 septembrie Constanța — **meci masculin și feminin România — Finlanda — Suedia.**

TINERET: 30 sept. — 1 oct. Bacău — **meci masculin și feminin România — R.S.S. Ucraineană.**

JUNIORI: 27—28 mai Atena — **meci masculin Grecia — România**, 21—22 iulie Izmir — **Jocurile Balcanice**, 5—6 august Poiana Brașov — **meci masculin și feminin România — Ungaria**, 11—13 august Budapesta — **concursul internațional Prietenia**, 23—24 septembrie Constanța — **meci masculin și feminin România — R.D.G. — Polonia.**

După cum se vede competiții sînt; atleți să avem să le facă față cu succes!

INSIGNA „CERCURILE OLIMPICE"

Există o insignă „Cercurile olimpice", cu norme de îndeplinit pe fiecare an, care se bucură de popularitate în rîndurile elevilor noștri. Din păcate, opinia publică, iubitorii sportului, știu încă prea puțin despre ceea ce reprezintă pentru atletismul nostru aceste „Cercuri olimpice", inițiate de C.N.E.F.S. și Ministerul Învățămîntului. De aceea, pentru informarea generală, prezentăm astăzi performanțele ce se cer a fi îndeplinite în anul 1972, cifre echivalente celui de al cincilea cerc olimpic care dau dreptul autorilor lor a fi selecționați și să concureze la J.O. de la München.

Amintim că la precedentele Jocuri au fost trimiși și au concurat la Ciudad de Mexico doi tineri elevi **Csaba Dosa** și **Cornelia Popescu**, care, ulterior, au devenit atleți de primă mărime ai lotului olimpic al țării noastre.

Normele prevăzute pentru 1972 sînt fără discuție, foarte „tari" dar nu inabordabile de către unii dintre cei mai talentați atleți din noua generație.

BĂIEȚI: 100 m — 10,4, **200 m** — 21,2, **400 m** — 47,5, **800 m** — 1:49,0, **1500 m** — 3:48,0, **5000 m** — 14:18,0, **110 m g** — 14,3, **400 m g** — 52,0, **înălțime** — 2,08 m, **prăjină** — 4,80 m, **lungime** — 7,60 m, **triplu** — 15,90 m, **greutate** — 17,50 m, **disc** — 54,00 m, **ciocan** — 65,00 m, **suliță** — 75,00 m, **decatlon** — 6800 p.

FETE: 100 m — 11,6, **200 m** — 24,2, 400 m — 54,6, **800 m** — 2:10,0, **1500 m** — 4:25,0, **100 m g** — 13,8, **înălțime** — 1,70 m, **lungime** — 6,20 m, **greutate** — 15,00 m, **disc** — 52,00 m, **suliță** — 52,00 m, **pentatlon** — 4500 p.

Elevi aveți cuvîntul!...

V-AȚI DEPUS BULETINELE LA PRONOSPORT?

Astăzi este ULTIMA ZI în care vă mai puteți completa și depune buletinele pentru concursul Pronosport de mîine duminică 19 decembrie 1971. Programul acestui concurs cuprinde meciuri interesante și atractive din campionatul italian categoriile A și B.

Pentru a veni în sprijinul participanților publicăm din vreme programul concursului Pronosport următor de duminică 26 decembrie 1971: I: Atalanta — Torino; II: Catanzaro — Napoli; III: Fiorentina — Internazionale; IV: Juventus — Mantova; V: Lanerossi — Cagliari; VI: Milan — Verona; VII: Roma — Bologna; VIII: Sampdoria — Varese; IX: Como — Palermo; X: Novara — Reggiana; XI: Perugia — Catania; XII: Reggina — Foggia; XIII: Taranto — Lazio.

LOTO

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA DIN 17 DECEMBRIE 1971

FOND GENERAL DE CÎȘTIGURI: 1.207.439 lei din care 83.771 lei report

EXTRAGEREA I: 40 29 35 8 60 18 55 7 20

Fond de cîștiguri: 621.780 lei din care 83.771 lei report cat. 1

EXTRAGEREA a II-a: 85 50 53 23 19 82 62

Fond de cîștiguri: 585.659 lei

Plata cîștigurilor va începe în Capitală de la 25 decembrie pînă la 31 ianuarie 1972; în țară de la 28 decembrie pînă la 31 ianuarie 1972 inclusiv.

Rubrică redactată de LOTO-PRONOSPORT.